

N:o 74.

Af herr **J. Nydal**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t angående lika rösträtt vid prästval m. m.*

Det är tvifvelsutän en bland vårt folk ganska allmän uppfattning, att vid prästval lika rösträtt bör tillkomma enhvar enligt nuvarande bestämmelser vid dessa val röstberättig person och omröstningen få ske med slutna sedlar. Några giltiga skäl synes ej heller kunna anföras mot riktigheten af en sådan uppfattning, som torde vara tillräckligt motiverad redan af det ogensägliga förhållandet, att den fattiges intresse är fullt lika stort och lika berättigadt att bli tillgodosedt vid valet af sälasörjare som den rikes, och att det skydd för väljarens frihet att följa sin öfvertygelse, som ligger i den slutna omröstningen, ingalunda är mindre af behovet påkalladt vid de mycket grannliga val, hvarom här är fråga, än vid dessa andra val, vid hvilka den slutna omröstningen är påbjuden eller medgifven. Andra Kammaren har ock upprepade gånger, senast vid 1904 års riksdag, uttalat sig för nu antydda lagändringar, som dock hittills strandat på Första Kammarens motstånd. Då jag emellertid icke kan föreställa mig annat, än att äfven Första Kammaren gärna tillmötesgår rättvisa och billiga reformkraf, så snart den öfvertygat sig om att de uppbaras af en stadgad folkmening — om hvars förefintlighet i dessa frågor Andra Kammarens vid flera riksdagar vidhållna beslut torde få anses som ett tillfyllestgörande vittnesbörd —, så tillåter jag mig ånyo hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring i lagen angående tillsättning af prästerliga tjänster

den 26 oktober 1883, att därigenom föreskrifves, att vid prästval lika rösträtt må tillkomma en hvar röstberättigad person, och att sådant val skall, där så önskas, förrättas med slutna sedlar.

Stockholm den 25 januari 1906.

Joh. Nydal.

N:o 75.

Af herr **F. W. Thorsson** m. fl., om *dyrtidstillägg åt ordinarie postbetjante.*

När Kungl. Maj:t år 1900 hos Riksdagen framställde proposition om dyrtidstillägg för statsverkens personal, äskades, inom ramen af ett visst maximum, 20 procent af den aflöning, som enligt gällande afföningsstater utgick till vederbörande löntagare. Då emellertid denna kungl. proposition icke vann Riksdagens bifall, föranstaltade Kungl. Maj:t om en utredning, i hvilken mån lifsförnödenheter, bostadshyror m. m. under de närmast förflutna 30 åren undergått förändringar.

Denna utredning lade i dagen, att stegringen i lefnadskostnaderna kunde i medeltal för hela riket uppskattas till 26,4 procent intill år 1899 och 30 procent till år 1900.

Därefter äskades i 1901 års statsverksproposition dyrtidstillägg för nämnda året med 15 procent, men Riksdagen beviljade endast 10 procent.

Sedan dess har Riksdagen, med vissa inskränkningar, år efter år bifallit Kungl. Maj:ts hemställan om dylikt tillägg af 10 procent, och enahanda hemställan återfinnes i årets statsverksproposition.